

Salih Yılmazgil

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.08.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Salih Yılmazgil

Eserleri:

Adiyaman

Adiyaman, adın yaman.
İçindeki Gavsın yaman,
Ben Menzil'den ayrı düştüm,
Gönöl bağıı oldu talan.

Adiyaman geleyim mi?
Gavsıma yüz süreyim mi?
Ak elinden tövbe alıp,
Günahımdan döneyim mi?

Adiyaman sen bir ilsin.
Gavsım var diye güzelsin.
Mekke, Medine'den sonra,
En güzel belde sensin.

Salih Yılmazgil

Ağla

Ağla gözüm, ağla! Açılırsın belki,
Boş geçmiş maziyi anarak ağla.
Hatırada kalan resimlere bir bak,
Çürüyen gençliğine yanarak ağla.

Çocukluk merdivendi, her yaş basamak,
Şimdi yollar yokuş, bize yok kaçamak,
Ahir zamandır ki, zehirdir yaşamak,
Verilen zehri şerbet sanarak ağla.

Ağla! Göz pınarın kurumasin sakın.
Bir karış toprak olacak son durağın,
Katık yok, ama ekmek çeyreğe yakın,
Dişin yoksa yaşına banarak ağla.

Ağaran saçına mı, geçen yaşa mı,
Önüne koydukları perhiz aş a mı,
Gönlünü bağladığın kalbi taş a mı...
Neye ağlarsan işte, Kanarak ağla.

Salih Yılmazgil

Ahir zaman

Elimde bir kızıl karanfil vardı
"Kimi öldürdün, nedir o kan" dediler.
Yolum gitti bir vahaya uzandı,
"Seraptır o, sen öyle san" dediler.

Bir yere bakıyorum bir havaya,
Dünya mı bana ters, ben mi dünyaya?
Herkes arabalı, atlı...Ben yaya;
"Yorulan ayağına yan" dediler.

Herkes zeki, düzenbazlıkta usta,
Kimi hırstan, kimi şehvetten hasta,
"Yeter! Bu fikrini askıya as ta;
Dünya değişiyor, uyan" dediler.

Eskiden yanaklarda kızılık vardı,
Şimdi tüm milleti arsızlık sardı,
Bir zamanlar güneş şurdan doğardı,
"Ahir zamanda batıdan" dediler.

Nereye gideyim, kime varayım?
Günahtan, çirkeften, şirkten kurtulayım.
El uzatan yok mu? Elinden tutayım.
Bu zamanın mürşidi Gavstan dediler.

Salih Yılmazgil

Alın yazım

Alın yazım, kaderim,
Kiraz dudaklım, yarım!
Yürüdükçe sen,
Yollar dile gelir.
Konuştukça sen,
Sözler ele gelir.
Bir gülüşün var ki;
Bin tane gül açtırır.
Bir kaş çatışın,
Dilimi dolaştırır.
Bütün yakarışım,
Tüm bekleyişim sanadır.
Sabretmek var ya sabretmek,
Ciğerimi kanatır.
Ya öldür beni,
Sensizlikten kurtulayım.
Ya da gel artık,
Kollarıma alayım.

Salih Yılmazgil

Anadolu

Ben bu meydana Ortasya'dan gelmişim,
Tapusunu kanla aldım Anadolu'nun.
Peygamberin çağırdığı coşkun selmişim,
Mayasını aşkla çaldım Anadolu'nun.

Kılıcını kuşandım sahabe Halid'in,
Malazgirt'te kıldım kapısının kilidin,
Fedaişi oldum kelime i tevhidin,
Toprağına kanla daldım Anadolu'nun.

Hilali vurmuşum Anadolu'ya damga.
Üstümüze haçlılar gelir dalga dalga,
Hiç çift başlı kartala denk olur mu karga?
İslam divanesi oldum Anadolu'nun.

Fırat'ta, Dicle'de müslümana kalkanım.
İslam ümmetine feda olur al kanım.
Ben aşkla tevhidin çakmağını çakanım.
Dört yanına kanım saldım Anadolu'nun.

Salih Yılmazgil

Ata sözleri

İyilik et ki, iyilik mi bulasın,
Yoksa;
Besle de kargayı,
Gözünü mü oysun?
'Acele işe şeytan karışır'
Derken biri,
Üsküdarı geçivermiş, atı alan.
İyi adam sözünün üstüne gelirse de,
Şen sopayı kap,
İti anınca.
İşildarmı demir işledikçe?
Lezzetlenirmi şarap yıllandıkça?
Bunları da iyisimi,
Fahişelere sorun.
Danışan dağlar aşmış,
Ya bildiğini okuyan...
Muradına ulaşmış.
Hele danışan düşünmeden,
Atanın dediğine,
Ayakları dolaşmış eteğine.

Salih Yılmazgil

Bir mürşidim var

Yaradanın merhameti,
Bir mürşidim var hamdolsun.
Hak nebinin emaneti,
Bir mürşidim var hamdolsun.

Tüm sofiler beyat etti.
Elin tutan bayram etti.
İmanımın alameti,
Bir mürşidim var hamdolsun.

Virdim çekip nazlanayım.
Hatmelerde hazlanayım.
Rabıtayla hızlanayım
Bir mürşidim var hamdolsun.

Salih Yılmazgil

Bize gerek

Tabibe tabib gerek,
Aşığa habib gerek,
Tabib nazar edende,
Gönlü bir garib gerek.

Biz menzilin gülüyüz,
Nakşibendi yoluyuz,
Yaşar iken ölüyüz,
Kurban olmaklık gerek.

Tabibin elin tuttuk,
Baldan ilacın yuttuk,
Dertleri hep unuttuk,
Evradı geçmek gerek.

Halka kurduk oturduk,
Sadatlarla bağ kurduk,
Yaraye merhem sürdük,
Hاتمeye gelmek gerek.

Kıl akşam namazını,
Dök kalbin avazını,
Mürşidine nazını,
Rabıta etmek gerek.

Hizmet var sofi kurban,
Kalkıver durma yaban,
Boşa gitmez hiç çaban,
Nimeti kapmak gerek.

Salih Yılmazgil

Can Azerbaijan

Düşündünmü sen, hakkım var mıdır diye,
Bir türküsünü söylemeye hiç Can'ın?
Hissettinmi gönülden, ne çekti diye,
Yad elde acısını Azerbaijan'ın?

Askıda kaldı glastnost, perestroyka,
Kana boyadılar sarayını Hanın.
Okşarken Litvanyayı, tuttular oka,
Vurdular arkasından, Azerbaijan'ın.

Vermezdim, verseler de kızıl orduyu,
Bir kardeşimin, bir damla olsun kanın,
Kustu içinden, var gücüyle korkuyu,
Kıydılar canına, can Azerbaijan'ın.

Kardeştik hani biz, ırkta, dilde, dinde?
Fark edemedin, vahşetini insanın.
Sen uyurken yatakta, gaflet içinde,
Duymadın sancısını, Azerbaijan'ın

Söyle bana ey insanlık çığırkanı,
Nerede beyanname, hani vicdanın?
Bayrak yaptık orada dökülen kanı
Asağımız burcuna Azerbaijan'ın.

19 Ocak 1990 katliamında şehid olan kardeşlerimizin hatırasına....

Salih Yılmazgil

Dil Damağa Değende

Kalpler sarhoş oluyor
Dil damağa değende
şeytan naşoş oluyor
Dil damağa değende

Virdini versin Kahta
Tespihin olsun tahta
Gel otur nurdan tahta
Dil damağa değende.

Gafletle çekme kurban
Nefsini yenmek davan
İmanın olmaz yavan
Dil damağa değende

Örtünün altına gir
Durma hep virdin çevir
Kalbinde kalmaşın kir
Dil damağa değende

Vird ibadetin hası
Kalbinden siler pası
Kevserden gelir tası
Dil damağa değende

Ömrünü boşa yeme
Beş benim azdır deme
Nefsini vurdur geme
Dil damağa değende

Sen razı Rabbin razı
Gönlüne getir yazı
Mevlam çok eder azı
Dil damağa değende

Salih Yılmazgil

Estiler Yine

Demir işledikçe ısıldar,
Şarap yıllandıkça lezzetlenirmiş.
Pöh!
Siz iyisi mi,
Bunu bir de fahişelere sorun.

Salih Yılmazgil

Ey Sultanım!

Tövbe eder yine günah işlerim.
Ey Sultanım, benim halim N'olacak?
Sonra da Cennet i Firdevs düşlerim.
Ey Sultanım, benim halim N'olacak?

Ziyarette tövbe eden ben idim.
Nazarınla temizlenen ben idim.
Hak rahmetin saçıp döken ben idim.
Ey Sultanım, benim halim N'olacak?

Esirgeme bu sofiye himmet kıl.
Nazarını şu gönlüme devlet kıl.
Ben densizde ne izan var ne akıl.
Ey Sultanım, benim halim N'olacak?

Bak halime, hala "ben" demekteyim.
Çare geçmek benden, bilmemekteyim.
Günahlara bir son vermemekteyim.
Ey Sultanım, benim halim N'olacak?

Salih Yılmazgil

Gavs ı Sani

Menzilde Gavs ı sani ki; nazarı derde devadır.
Ahir zamanda Dünya görmedi böyle bir bahadır.

Elini tutmaktan daha büyük bir şeref ne ola ki?
Nazar ettiği insan mahşerde hiç olur mu şaki?

İnsanlar nehir olmuş, oluk oluk akmakta.
Son duraktır bu kapı, aşkın ateşini çakmakta.

Yar nazarıyla yanayım, közün tüttüğü yerdeyim.
Uzat elin, biat edem. Sözün bittiği yerdeyim.

Kafilelerle gelir insanlar, tövbe edip döner.
Hain iken aşık olur insan; işte budur hüner.

Her gelen kurbanlıktır burda, İsmail misali.
Nefsini kurban edip te, kazanır insanlık hali.

“İrşad görsün alem” demiş büyükler, gördük irşadı.
Makamı ali olsun, nurla yazılsın arşa adı.

Aşk kapısıdır bu, benliğinden geçeceksin kurban.
Sen varsan aşk olmaz. Yokluktur senin yarana devan.

Şeker ol sen çayda, tuz olup eri aşın içinde.
Pişmanlıktan ağla, kalsın o gözler yaşın içinde.

“Ben pişmanım” derken hatrına af kapısı açılır.
Hüda'nın rahmeti kalplere sağnak sağnak saçılır.

Bu gün pişman ol ey kardeşim, koma sakın yarına!
Aşkı himmet bil, hizmeti nimet; ver kalbin yârına.

Gavs ı sani neslidir hem Mustafa'nın, hem Haydar'ın,
Tut elinden ey kıtmir, sen de günahlarından arın.

Salih Yılmazgil

Gavsıma

Dört elif miktarı bir of çeksem,
Derdim bitmez elin tutmayınca.
Şalma, kapında dursun bu Kıtırm;
Ölüp te mezara yatmayınca.

Yokluğun çöktü yüreğime yine ey Yar,
Hasretin gönlüme bağdaş kurup oturdu.
Karşında durayım yine, Sen yaramı sar.
Nazarınla al içimi kemiren kurdu.

Salih Yılmazgil

Geçmişle Övünmek

Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar.
Ya biz neyiz dostum? Tek dişi kalmış aslan.
Dostumuz düşman oldu, düşmansa zaten ağyar,
Otur, eski debdebeli günleri an... ve yan.

Kükrerdik bir zamanlar, dünya gelirdi dize,
Hakkımız kalmazdı hiç, alırdık eze eze,
Ne oldu bilmem bize, acep geldikmi göze,
Nerde eski saltanat, nerde o eski sultan.

Bir koca çınarın külüyle avunur olduk.
Haklıyı değil de haksızı savunur olduk.
Hep ceddimizin eseriyle övünür olduk.
Sonra da geçer konuşuruz biz icraattan.

Ecanip ne mi der...Ulan be hıyar sana ne!
Ne din bıraktın mangalda, ne örf, ne anane,
Başımız üste düşman, sırt çevirdik canâne.
Korkarım ki farz olacak üstümüze hüsrân.

Salih Yılmazgil

Gönül Sultanıma

Sen mi gülü koklarsın yoksa gül mü seni?
Hicabından mı kızarmış o gülün teni?

Kokladığın gülün biri cihana bedel.
İkram etsen bir gonca olur cana bedel.

Naz-ı dilarasın çünkü sen naz ehlinin.
Hem de gönüller çalarsın, sen haz ehlinin.

Aşıkların kapında birer köledir.
Senden ayrı geçen bir an bile çiledir.

Vuslat için beklemek mi lazım mahşeri?
Bir an görmek yetmez, doyurmuyor beşeri.

Ey sevgili yine gelsen beş namaz vakti,
Hem naz eyle hem nazar; yapalım şu akdi.

Nazın bize sefadır başımın üstüne.
Verme Rab'bim kapı, bu kapının üstüne.

Salih Yılmazgil

Hayalimdeki Dünya

Afganistanda savaştan,
Habesistanda açlıktan,
Bilmem nerede hastalıktan...
Ölmesin insanlar.

Keder çalmasın kimsenin kapısını.
Geceleri de doğsun güneş.
Mutlu olsun tüm dünya,
Üzülmesin insanlar.

Ecel gelirse eğer,
Tebessümlerle karşılansın.
Gece doğmasa da güneş,
Mehtap aşıklar için parlansın.

Ne zirvelerde oynansın kaderimiz,
Ne savaş korkusu olsun içimizde,
Ne de çocuğumuzun istikbal endişesi...
Gülsün herkes, yeni doğan bebeler bile.

Salih Yılmazgil

Horozcuk

Hareminde en az on piliç vardı.
Hangisini isterse,
Hemen üstüne çıkardı.
Şormazdı zavallı pilicin
İsteyip, istemediğini...
Bir gün sahibi geldi.
Dayadı bıçağı boğazına...
O da horozcuğa şormadı,
İsteyip istemediğini...
Ömrü buraya kadardı.
Haremdeki piliçleri artık,
Dul yaşayacaklardı.
Yahni oldu gitti horozcuk...

Salih Yılmazgil

İlk Aşk

Aşkın iksirinden bir yudum içtim,
Aklımı başımdan aldı götürdü.
Yüzünü görünce kendimden geçtim,
Aklımı başımdan aldı götürdü.

Kalbim seni her an, her yerde özler,
Deli eder beni nazlı gülüşler,
O güzel saçlar, simsiyah gözler,
Aklımı başımdan aldı götürdü.

Kalbim çarptı birden, gözgöze geldim,
Görünce dedim ki; İlk ve son sevgim,
O güzel gözlerin yokmu sevgilim,
Aklımı başımdan aldı götürdü.

Başıma aniden bir sevda indi,
Bilmezdim önceden nasıldı, neydi,
Nazlı bakışların gönlüme değdi,
Aşkın beni benden aldı götürdü.

Buz gibi eridim, gül gibi soldum,
Aşkından ben, deli divane oldum,
Sen de benim ol, ben senin oldum,
Aşkın beni benden aldı götürdü.

Beni ezip geçti aşk silindiri,
Sevginle yıkandı gönlümün kiri,
Sev artık beni gönlümün sihri,
Aşkın beni benden aldı götürdü.

Salih Yılmazgil

İntizar

Kurudu yaş pınarlarım, ıslatamazsın.
Ettiğim bedduaları susturamazsın.
Aldım bak kalbimi senden fırlatamazsın.
Sevmiyorum seni ben, kandıramazsın

Aşk bahçeme doldurdun da, çakıl ve diken.
Ağardı artık saçlarım, henüz çok erken,
Beni yaralayan ok, senin sevgin iken,
Sardım kanayan yaramı, kanatamazsın.

Sende vefanın ben rastlamadım izine,
Geziyorsun aşıklar düzüne düzüne,
Açılmayan perdeler insin de gözüne.
Lokman hekime bile açtıramazsın.

Kopmuş bir kere bak, aşkımızın ipleri,
Düğümleyemezsin, geçti aşk mevsimleri,
Akılanırken dünyanın tüm delileri,
Akıllanıyorum ben de çıldırtamazsın.

Sevdiğini söylerken ellerle kırıştırdın,
Senin için yanan kalbimi buruşturdu,
Mutlu geçen ömrümü, gelip karıştırdın
Aşk dilenmiyorum senden yalvartamazsın

Uğruna çöller geçilen Leyla değilsin,
Keremi aşkıyla yakan Aslı değilsin,
Ben senindim ama sen artık ellerinsin.
Aşk treni geçti bir kez, durduramazsın.

Fayda vermez, ötmüyor muhabbet kuşlarım,
Çatılmış bir kere, açılmaz ki kaşlarım,
Çiçek açacak bahara, bak ağaçlarım,
Açılan güllerimi sen solduramazsın.

Aşkından ne umdum, ne bulacağım,
Sen ellerle gezerken, ben kuduracağım,
Mahşerde ihanetinden sorduracağım,
Ateşte zebanileri kandıramazsın.

Salih Yılmazgil

Kararsız

Orada,
Biliyorum bir dünya var,
Farklı bir dünya.
Orada;
Pencerenin arkasında.
Ve...
Bir pencere var biliyorum,
Orada;
Perdenin arkasında.
Bir pencere ve bir perde var,
Orada;
İki dünyanın arasında.
Ben se sıkışıp kalmışım,
Pencere ve perdenin arasında.

Salih Yılmazgil

Karışık namaz kılmak

İki kafiye uyduruversen şiir sayılır da,
Kadın erkek, aynı safta beraber namaz sayılmaz.
Edepsizlikler medyada birer birer yayılır da,
Millet düştüğü gaflet uykusundan, neden ayılmaz?

Dursunlarmış namaza bir; kadın, erkek aynı safta,
Olamaz asla, milletin alnında bu rezil yafta.
Şeceresi belli neslimin, maziden duyulur da,
Bu herzeyi yiyen gafiller, bu meşrepten sayılmaz.

Kadının yeri belli, arkada namaza duracak,
Daha da iyisi, evlerinde secdeye varacak.
Bu fetvayı verenler, aklınca maço sayılır da,
Kadınlara edilen zulümler nedense sayılmaz.

Dikkat edin aynı anda çıktı malum karikatür,
Ehl-i salibde oyun, dalevere; tür üstüne tür,
Ne hikmetse hani, karışık namaza uyulur da
Evlerinde günde beş vakit, seccadeler yayılmaz.

Çıktığı yumurtayı beğenmeyen civcivdir, lâkin,
Nedir bilmem bu dine duyduğu bunca hiddet ve kin,
Yarın ruz-u mahşerde amellerimiz sayılır da
Gör bak, bu haltı yiyenlerin feryatları duyulmaz.

Şartı kuralı bellidir benim şu yüce dinimin,
Adı İslam olsa da, kendi olmaz başka seçimin,
Bizde her görüşe, her inanca saygı duyulur da,
İnancımıza kulp takıp oynamak, edeb sayılmaz.

Salih Yılmazgil

Keşke

Keşke dersin geri dönse.
Giriverecekmiş gibi gelir kapıdan.
Girivermişti çünkü dün.
Keşke dersin,
Keşke,
Bir gün öncesine dönsem.
Uyarsam onu, "gitme! " diye.
Bir mucize beklersin.
Bilirsin imkansız olduğunu,
Yine de istersin.
Çaresizlik düğümlenir boğazına.
Çok şey vardır daha yaşanacak
Ve çok şey yarım kalmıştır.

Salih Yılmazgil

Kızıl elmaya koşan kelebek

Ben bir ipek böceğiyim.
Kozamı dokurum,
Sabırla!
Ve sessiz, sessiz büyürüm,
İçeride...
Hainler, yılanlar gezmektedir.
Bozmakta, ezmektedir
Bir şeyleri...Yok, yok...
Çok şeyleri.
Ben kozamın içinde mahzun,
Ama azimli!
Ama kararlı!
Beklerim kozamdan çıkacağım günü.
Ve beklerler,
Dizleri titreyerek,
Çelik kanatlı kelebeğin,
Bir elmanın kızılığına,
Kanat çırpacağı günü.

Salih Yılmazgil

Konya'dan Menzile Yolculuk

Bir telaş var Mevlana türbesinin ardından,
Mürşide gidilecek, ol mürşidin yurdundan.

Yüreğimizdeki ağırlıklarla bineriz.
Çok geçmez, ol mürşidle hafifleyip döneriz.

Bir ihtiyar soruyor "Bu otobüs nereye?"
- Baba, Menzil'e, günahlardan dönüp tövbeye.

Eksik yolcumuz var mı? İyi saydın mı Cemal?
- Herkes tamam. Yola çıkabilirsiniz derhal.

Kontağı çevir, yola çıkalım artık kaptan.
Bir an evvel içelim, biz de o nurlu kaptan.

Yetişelim Ereğli'ye akşam namazına.
Kulak ver ne olur, şu garibin avazına.

Gidemeyenler "Bize de dua edin" diyor.
Buruk çehreyle bakıp gözyaşını siliyor.

Kontağı çevirince şöyle bir silkelendi,
Araba çıktı yola, menziline bilendi.

Kafile başkanı usulca başladı söze,
Her şeyi açan anahtarla, önce besmele.

Okuyup bağışlayın bir fatiha üç ihlas.
Rabıtayla dinleyin, sözlerim mürşide has.

Siz edeble gidin ki, lütufla dönersiniz.
Bu yol en mubarek yol. Böylece bilesiniz.

Sohbet bitti, ardından ilahiler başladı.
Hava da fazla sıcak, beynimizi haşladı.

Yine de şikayet etmem. Memnunum halimden.
Burası serin bile Cehennem ateşinden.

Yollar kıvrım kıvrımdır. Yokuşu var, düzü var.
Bu karanlık gecenin çok aydın gündüzü var.

Bu sözlerle avuttum kendimi ta sabaha.
Gölbaşı'nı geçtik mi, Adıyaman var daha.

Bak uzaktan Kahta'nın ışıkları göründü.
İhtiyaç giderilip tekrar yola yüründü.

Rabıtayla Müsaade istedik ol ceylandan.
Geçtik biz anadan, babadan, yardan ve candan.

Burası Dünya'nın kalbinin attığı yerdir.

Ve dahi bir gavs, bir sultanın yattığı yerdir.

Peygamber nesli var her köşesinde buranın,
Rahmet nazarı var, her zerresinde Hüda'nın.

İşte vasıl olduk sonunda bu nurlu köye.
İçimizdeki hüznün, dönüverdi neş'eye.

Önce camiye girdik, Sadat gelmemiş henüz.
Hınca hınç kalabalık. Ne boş yer var, de de pürüz.

Bütün gözler çevrilmiş, Gavsım gelecek diye,
Dört bir yandan toplandık biz buraya, ne diye?

Kimimiz ayyaş, kimimiz berduş idik eskiden.
Şimdi tövbekar olduk, tuttuk onun elinden.

Önce bir kıpırdanma, sonra ayağa kalkış,
Adap üzre dururken kalpten kalplere nakış.

Nazlı sesiyle bize selam verdiği anda,
Bağı çözüldü dizin, derman kalmadı canda.

Hiç yüzümüz yok onun bakmaya cemaline,
Dayanamadık, yine düştük günah haline.

O yüzdendir burada başlar öne eğili.
Kalplerle konuşulur, susar insanın dili.

Kızmaz, azarlamaz, nazar eder yine de,
Cemaat kalabalık, bu gün keyfi yerinde.

Sabah namaz ardından sıralara girilir,
Nurlu eli öptükçe ölü kalpler dirilir.

Biz o saate kadar alt camiye girelim.
Birazcık dinlenip te kendimize gelelim.

Çorba deyip geçme, bu bildiğin gibi değil.
Bu çorbayı içenin yüreği kirli değil.

Çorbadan sonra çay ocağına gidelim.
Çayları yudumlayıp keyfimizi edelim.

Derken geçip oturdum bir masanın başına,
karşımdaki sofinin aşık oldum kaşına.

Başındaki poşiden anladım ki Urfa'lı,
O da benim gibi Gavs ı Sani'ye sevdalı.

Dedim ki, kurban kalbim ısıniverdi sana.
Tanıyor gibiyim. Yabancı gelmedin bana.

Dedi; Berzahtan ruhlar tanışıyorrsa eğer,
Karşılaştığı zaman hemence ülfet eder.

Zamanı geldi, mümin kulun Rabbine akdi,
Vedalaşıp ayrıldık öğle namazı vakti.

Namazın ardından bize geldi bir münadi,
Sofi, hizmet nimettir. Gelin hizmete haydi.

İkindinin ardından hatmeyi eda ettik.
Akşamdan sonra tövbe, günaha veda ettik.

Adap yapma vakti, yatsıyı kıldıktan sonra,
Banyolar kalabalık, pek te uzunmuş sıra.

Günahın ateşini söndürdük soğuk suyla,
Allah'ım sen tebdil et hepsini iyi huyla.

Adap yaptıktan sonra da şöyle bir uzandık.
Teheccüt vakti gelen görevliye nazlandık.

Gavsımın ardında biz altıncı vakti kıldık.
Veda vaktiydi hem bu, üzüntüyle yıkıldık.

Sabahtan sonra da nurlu elleri ziyaret,
Bıkmaz, yorulmaz, usanmaz mı mubarek, hayret.

O dertleri dinliyorken biz usulca çıktık.
Daha çıkmadan biz, cemaline acıktık.

Ardından Markadı ziyaret, bir Yasin oku,
Kaybettik orada biz, bulmamak üzre yoku.

Dönmek istemesek te artık dönmemiz lazım,
Tekrar gelene kadar kışa dönecek yazım.

Araba ileriye, gönlümüz arda bakar.
İşte bu hasret ateşi yüreğimi yakar.

Bu hasret ateşini söndürün rabıtaıyla,
Hizmete sarılın, geri durmayın hatayla.

Virdini çek, hatmeye devam et sofî kurban.
Her gün ziyarettesin. Sadat seninle her an.

Salih Yılmazgil

Konya'ya gel

Kubbe-i hadradır yemyeşil yaprağı,
Sevginin çiçek açtığı diyara gel.
Konya'dır aşkın, aşıkların toprağı,
Aşk meylerinin taşıdığı diyara gel.

Gel! Ne olursan ol, aşık olmaya gel.
Aşkın yolunda sararıp solmaya gel.
Nefretten arın, sevgiyle dolmaya gel.
Nefretin aşktan kaçtığı diyara gel.

Suyu başkadır, tüm gönülleri yıkar,
Sevgiden gelen yollar Konya'ya çıkar.
Gurbette kalsam burnumda Konya kokar.
Hasretin hasret kaldığı diyara gel.

Salih Yılmazgil

Maverde

Yar yoluna çiçek açan gülleriz biz.
Etrafa bakmayız, bir tek gönüldeyiz.
Gül açtık amma yediveran değiliz.
Biz baharda tek açan maverdeyiz.

Güzel de olsa, hercaidir menekşe.
Yıllardır hiç soldumu, bak güneşe,
Biz aşkları tutuşturan ateşe,
Can veren, kuvvet veren cevherdeyiz.

Salih Yılmazgil

Menzil orbası

Bir orba pişer canlar Menzil köyünde.
İçmeden anı, köyden geçmemek gerek.
Verilir dostlara her iki öğünde,
Aşık olunca, yardan geçmemek gerek.

orba deyip kenardan geçmemek gerek,
Tanesini, tuzunu seçmemek gerek,
Ellerinden tutup ta öl padişahın,
Bu candan imansız geçmemek gerek.

Her danesinde ayrı bir sır var bunun.
Mideye varmadan gider kalpten bûnun.
İçerken sadatlara fatiha sunun.
Bu çorbayı gafilce içmemek gerek.

orba deyip kenardan geçmemek gerek.
Tanesini, tuzunu seçmemek gerek,
Ellerinden tutup ta öl padişahın,
Bu candan imansız geçmemek gerek.

Aşk orbası derim ben buna canlar hey!
Birlik oturur başında fakir ve bey,
Danesi kudüm bunun, kaşığı da ney,
Mevlanadan ayrı düşmemek gerek.

orba deyip kenardan geçmemek gerek.
Tanesini, tuzunu seçmemek gerek,
Ellerinden tutup ta öl padişahın,
Bu candan imansız geçmemek gerek.

Salih Yılmazgil

Mutluluk

Mutluluk sanma ki sevinmektir.
Sevinmek anlık,
Mutluluksa; ebedi
Mutluluk, hayatımızın emeli...
Direnebilmektir mutluluk,
En sıkıntılı anında,
Dimdik,
Ayakta...
Sıfırı tükettiğin zaman,
Her şeyi silip,
Başlayabilmektir yeniden...
Ve mutluluk;
Bir omuz bulabilmektir,
Ağlayacağın zamanlarda,
Başını yaslayabileceğin.

Salih Yılmazgil

Naz

Bana karşı sevgin yok mu?
Yoksa ettiğın naz mı?
Şu ikisini karıştırmasan...
Ölmaz mı?

Salih Yılmazgil

Olsam

Çınlasam dursam hep kulaklarında,
Bitmeyen sevginin sadası olsam,
Kirazı andıran dudaklarında,
Sevgilim bûsenin alâsı olsam.

Girsem kalbine, çıkmasam bir daha,
Koynunda ısınsam akşamdan sabaha,
Eksilmesin gönlünden o şen kahkaha,
Gönlünde mutluluğun kal'ası olsam.

Bir gördüm güzel, gönlüm ısındı sana,
Al işte kalbim, deva olsun tasana,
Açık kollarım, benden yana koşsana
Aşka giden yolların sılası olsam.

Salih Yılmazgil

Ölüm

Ah, ölüm; Sonsuzluk sofrasında en son aşım.
Neredesin Azrail? Benim sevgili yoldaşım.

Karabasan sanırlar seni, oysa ne hoşsun.
Tadını bilmeyen ölümün, hayata koşsun

Ölüm! Ben bilirim senin tadını; latifsin.
Hayattır karabasan; acı, hüznün, nefret ve kin.

Ölüm değil, korkulacak şey varsa; hayattır.
Her nefesim yüzümde patlayan bir tokattır.

Ölüm; beni mezara götüren bir gemidir.
Haydi Azrail! Gemiye binmenin demidir.

Ölmeliyim bir gün, dilimde kutsal heceyle,
Bir savaşta ölmeliyim, belki işkenceyle.

Bir tebessüm olmalı ayrılırken dünyadan,
Ağızımdan sızmalı ölürken, birkaç damla kan.

Dostlarım! Sakın sanmayın beni buhrandadır.
Benim gözüm hakiki ve baki canandadır.

Hayat bir yokuştur, tırmandım. Ölümse iniş.
Gel sevgili Azrail, bir de benimle seviş.

Zaman; boynumdailmek, hayat; altımda sehpa
Çek hayatı, sıkışsın zaman, perdeyi kapa

Salih Yılmazgil

Ömer'in ardından

Kardeşe silah çekilen gün,
Bir bugündü bir de Bedir'di.
O kafirleri bile Bedr'in,
Bunlar kadar hain değildi.

O yiğit, ilk kurşunu sıkan;
Şehid Ömer Halisdemir'di.
Şehadetse göklerden gelen,
Ömer'e bir İlahi emirdi.

Yiğidim, Semih'e sıktığın,
Şilahta mermi ben olaydım.
İmanlı göğsüne sıkılmış,
Tam otuz tane mermi saydım.

Keşke döktüğün kan olup,
Damarına ben dolaydım.
Sana Türk'ün gönlünü yatak,
Bayrağı yorgan diye yaydım.

Yerle bir olsun her bir direk,
Fetö ve Lat, Menat ve Uzza...
Gönül suskun, buruk her yürek,
Yiğidim sensiz girdik yaza

Şimdi göklerde düğün dernek,
Bir düğün ki kirvesi Hamza.
Nasipdar olmadı her erkek,
Şehadetle erdiğin hazza.

Salih Yılmazgil

Sar Beni

Şu kutlu davaya giden menzile,
Okun olam, Bir yay gibi ger beni.
Bir an olsun geri adım atarsam,
'Yüreksiz' de, yerden yere vur beni.

Yolunda kah koşarım, kah yürürüm.
Ecel ardda, seni önde görürüm.
Nefsim gelmez; ardım sıra sürürüm.
İltifat et, nazarınla gör beni.

Bir gün gelir ben yolunda düşersem,
Tohum gibi toprağında yeşersem,
İslah olmam bilmem ki ben ne şersem.
Tabibimsin, neşterinle yar beni.

Katar katar günahları yüklendim.
Pişmanlıkla bu kapıya gelendim
Elin tutup Hak'tan tövbe dilendim.
Omuzumda meleklerle sor beni.

Adsız, hep bu gördüklerin fanidir.
Nefis azgın, şeytan ise canidir.
Dost ararsan işte Gavs-ı sanidir.
Sofimdir de kanadınla sar beni

Salih Yılmazgil

Sevgili n'eyler

Susuz, orak, ot bile bitmez bir bağı;
Ver sevgiliye gör nasıl gülzar eyler.
Kurulur da gönlüne aşkın otağı,
Sana maşukun gör nasıl nazar eyler.

Teslim oluvermekmiş işin en zoru.
Gelir aklına en olmadık bin soru.
Bırak bir kenara nasıl oluyoru,
Bir himmetiyle hayır hazar eyler.

Adım attığı yere bas, şaşma sakın!
Uzakta ve yakında edebin takın.
Gönlüne girmiş isen uzaklar yakın,
Maşuk sevene Firdevs'i pazar eyler.

Sevgili kapısında sen bir hademe,
Aşıksan yazarsın, sakın ha ben deme!
Ham çay gibisin, sen oturmadın deme.
Maşuk söyletir, şairi yazar eyler.

Salih Yılmazgil

Sevgilime

Seni sevdiğimi sana,
Söylesem ne yazar.
Söylemesem ne kaçar.
Sen biliyorsun,
Ben seviyorum.
Bildiğini tekrar söylemek;
Akla zarar,
Dilimi yorar.
Ama madem ki keyf alıyorsun;
Söyleyeyim.
Zaten biliyorsun ya,
Seni çooooook seviyorum.

Salih Yılmazgil

Sigaramın dumanı

Uç özgürcesine,
Ey! keyifle üfürdüğüm,
Sigaramın dumanı...
Seni azad ettim,
Ciğerlerim pahasına.
Kapıver bir rüzgarın önüne,
Git,
O sevgiliye de ki;
Onu unuttum sanmasın.
Ve,
Sakın beni unutmasın.

Salih Yılmazgil

Sultanın huzurunda

Huzurundayım Sultanım, çok huzurluyum.
Dönünce evime geçmez çok, kusurluyum.

Dert bendeyse Sultanım, Sendedir dermanım.
Bir nazar, bir duan olsun benim harmanım.

Dua et bir daha sapasağlam geleyim.
Ya da tertemizken şuracıkta öleyim.

Salih Yılmazgil

Tütün kokulu hatıralar

Bir ağızlık geçti elime dün,
Eskiden ağzından hiç düşürmediğin.
Kaç sigara içmiştin kimbilir,
O ağızlıkla...
O güzelim ciğerlerini katranla boyamak için.
Beni de özendirirdi hani...
Bal tadı almışçasına,
Dertlerle aranda perdeymişçesine,
Keyifle içişin.
Şimdi o ağızlıkta,
Ne tütün kokusu kalmış artık,
Ne de dudaklarının izi.
Perdelere sinen tütün kokusu da yok artık.
Yanıklarla delik deşik ettiğin,
Eşyalar da eskidi birer birer...
Eğer ceketini verdiğimiz fukara,
Sigara içiyorsa,
Halâ vardır belki ceplerinde
Tütün artıklarının hatırası
...
Bir de gönlümüzde hasretin.

Salih Yılmazgil

Yollar

Hepsi de hasret dolu, vuslattan bi haber,
Sarmış beni bir ağ gibi; yılan yollar.
Sevgilimi götürüp, beni eden derbeder,
Toz yüklü, dert yüklü, gurbete dalan yollar.

Bakışırız birbirimize, bomboş gibisin, niye?
Yalvarırım gün boyu, yare götürsen diye
Sizden isterim, bir tanecik hediye
Yare götürün, hasrette kalan yollar.

Bulut olup yağmurumla yıkayayım kirini,
Güneş olup ışıgımla ısıtayım tenini,
Derdin varsa söyle ki; vereyim tesellini,
Verin sevgilimi, kederle dolan yollar.

Benim gibi kaç aşık yalvardı yana yana,
Kim bilir kaç dertli şiirler yazdı sana,
Dilesin yeter ki; can verilir canana,
Bir çiçek gibi ufkumda solan yallar.

Hasretin yüküyle ezilmedinmi daha?
Ulaştır sevgilime, sonu gelmez sabaha,
Töybe edeceğim, işlediğim günaha,
Yağmur, tipi, kar...hepsi de yalan yollar.

Salih Yılmazgil

Yorgun

Binmiş de dert üstüne dertlerim,
Söyleyemez derdini, dil yorgun.
Yardım eden dost arar gözlerim,
Uzanmaz hiç kimseler, el yorgun.

Uzaktayım gülümnden yastayım.
Yarım orda, ben burda hastayım.
Yeter ey hasret, son nefesteyim,
Getirmez ki yarimi, yol yorgun.

Neler çektim feleğin elinden,
Bir ben anlarım yarin dilinden,
Kara gözlümün ince belinden,
Uzanıp saramaz ki, kol yorgun.

Salih Yılmazgil